

Iraz Ananın Kınalı Kuzusu

Gökyüzü alabildiğine mavi
Dağlar, bayırlar alabildiğine yeşil
Analar en neşeli türkülerini söylerken
Çanakkale diye bir yerde
1915 şubatının 19'unda
Dağlar, bayırlar ve gökyüzü
Alabildiğine kıızıla boyandı
Ve analar en yanık türkülerini yaktı

İnsan seli aktı Çanakkale'ye
Bir karış toprağı
Ve ardından bir büyük ülkeyi ele geçirme azmiyle
İnsan seli aktı Çanakkale'ye
Vatanını koruma
Ve bir karış toprağı dahi vermeme azmiyle
Kısaca azimler çarpışıyordu
Daha çok azmeden de kazanacaktı

Aslında en çok analar azmetmişti bu savaşta
Iraz Ana da azmetmişti
Ve Iraz Ana kınalı kuzusunu
Daha ondördünde iken
Daha ölüm nedir
Savaş nedir
Düşman nedir
Bilmezken
Asker etti
Ve gönderdi bilerek en yanık türkülerini yakabileceğini
Ve giderken kuzusunun saçını kınaladı

Bilemeden gitti kınalı kuzu
Oyunu dahi bilemeden,
Tüm hilelerini harp meydanına döken
Düşmana karşı gitti

Yol azığı kuru idi
Katığı ise, dağlarda ovalarda
Yastığı taşlar, yorganı gök, yatağı toprakdı

Gün oldu, gece döndü
Çariksız ayağı kan içinde kaldı
Ama vardı Çanakkale'ye,

Dedi "ben asker olacağım"
Güldüler önce
Dediler "senin bıyığın bile terlememiş"
Sordu safcasına, "bıyıklıların mı savaşı bu?..."
Çaresiz verdiler eline boyundan büyük bir tüfek

Ayağından büyük bir postal
Bedeninden büyük bir giyit
Sadece yaptığı iş yüreğine denkti.

Komutanları bir gün teftişe geldi
Dizdiler sıraya
En ön sıradaydı
Hani fark edilmeyecek gibi de değildi
Görünce komutanı
Dayanamadı sordu:
- Evladım senin yaşın kaç?
Anası tembihlemişti, dedi, “onbeş”
- Evladım ne işin var burada?
Kınalı kuzu dedi, “anam gönderdi”
- Evladım senin saçın niye kınalı?
Kınalı kuzu utandı, başını eğdi
Cevap veremedi....

Hemen anasına mektup yazdı
- Ana beni niye kınaladın?...
Bak sordu komutanım cevap veremedim
Mahcup oldum,
Söyle niye kınaladın?
Söyle ki ben de komutanıma söyleyeyim.

Iraz Ana sevindi, mektubu alınca,
Öptü, kokladı, yüzüne yüreğine sürdü
Ancak üzüldü komutanın sorduğu soruya
Nasıl bilmezdi niye kınalandığını kuzusunu
Hemen bir mektup yazdırdı.

Kınalı kuzu bilemedi mektupta ne yazdığını,
Çünkü kınalı kuzu şehit olmuştu,
Komutanı açtı mektubu
Okudu ve gözyaşı yerine kan aktı sandı,

Çünkü selam söylemişti kendisine
Ve sormuştu Iraz Ana:
- Bilmez mi
Bizde kurbanlık kuzuların kınalandığını?!...

Ve vatani koruma azminde olanlar
Ve aslında bu vatanın anaları
Kazandı...

Cüneyt Dumrul
2004

Teşekkür: Bu şiirin yazımında değerli teşviklerinden ve yardımlarından ötürü hocam Prof. Dr. Cihan Dura'ya teşekkürü bir borç bilirim.